

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 347/2022-15

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a zo sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Miroslava Duriša v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľky [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátskou kanceláriou Zahoráková & Partners, s. r. o., Krasovského 13, Bratislava, IČO 47 232 412, v mene ktorej koná konateľka a advokátka Mgr. Renáta Zahoráková, proti príkazu Okresného súdu Bratislava I č. k. 8 Tp 52/2021-2-V-OSBAI zo 6. augusta 2021 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľky a skutkový stav veci

1. Ústavnému súdu bola 18. októbra 2021 doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky, ktorou sa domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1 a 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy príkazom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) č. k. 8 Tp 52/2021-2-V-OSBAI zo 6. augusta 2021 (ďalej aj „napadnutý príkaz okresného súdu“).

2. Z obsahu podanej ústavnej sťažnosti a predovšetkým z vlastných zistení ústavného súdu vyplynulo, že 17. augusta 2021 bola v byte sťažovateľky [REDAKOVANÉ] nachádzajúcom sa v bytovom dome na [REDAKOVANÉ] vykonaná domová prehliadka na podklade príkazu okresného súdu č. k. 8 Tp 52/2021-2-V-OSBAI zo 6. augusta 2021. Domovú prehliadku vykonal vyšetrovateľ, operatívni pracovníci a kriminalistický technik Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I za prítomnosti príslušníkov Národného protikorupčného úradu Ukrajiny. Okrem týchto osôb sa domovej prehliadky zúčastnila aj nestranná osoba, sťažovateľka a jej manžel [REDAKOVANÉ] a jeho právna zástupkyňa [REDAKOVANÉ]. Domová prehliadka sa uskutočnila 17. augusta 2021 v čase od 06.17 h do 07.35 h a o jej výkone bola spísaná zápisnica vyšetrovateľom Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I. K nariadeniu domovej

prehliadky došlo na podklade napadnutého príkazu okresného súdu, ktorý bol vydaný na podklade návrhu okresnej prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I v nadväznosti na žiadosť o právnu pomoc Národného protikorupčného úradu Ukrajiny č. k. 10-145/14920 z 24. apríla 2020 odstúpenú na realizáciu Okresnej prokuratúry Bratislava I Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky s poukazom na § 538 ods. 2 zákona č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný poriadok“) v spojení s § 539 ods. 1 Trestného poriadku.

3. Vychádzajúc z návrhu okresnej prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I č. k. 1 PO-V-17/2020/1101-4 z 5. augusta 2021, bola dôvodom na podanie návrhu na vykonanie domovej prehliadky v byte sťažovateľky [REDAKOVANÉ] nachádzajúcom sa v bytovom dome na [REDAKOVANÉ] skutočnosť, že Národný protikorupčný úrad Ukrajiny požiadal s poukazom na Európsky dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach z 20. apríla 1959 a Dohovor Organizácie spojených národov proti korupcii z 31. októbra 2003 Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky o vykonanie úkonov právnej pomoci listom č. 10-145/1490 z 24. apríla 2020 v trestnom konaní vedenom týmto úradom pod sp. zn. 42018000000000300, ktoré bolo 12. februára 2018 začaté pre trestné činy privlastnenia, sprenevery majetku alebo zmocnenia sa majetku zneužitím služobného postavenia podľa časti 5 článku 191 Trestného zákonníka Ukrajiny, protiprávneho zmocnenia sa majetku podniku, inštitúcie, organizácie podľa časti 2 článku 206-2 Trestného zákonníka Ukrajiny, legalizácie príjmov z trestnej činnosti podľa časti 3 článku 209 Trestného zákonníka Ukrajiny, vytvorenia zločineckej organizácie podľa časti 1 článku 255 Trestného zákonníka Ukrajiny, podpory členov zločineckých organizácií a utajenia ich trestnej činnosti podľa časti 1 článku 256 Trestného zákonníka Ukrajiny, falšovania dokladov, pečatí, pečiatok a hlavičkových papierov, predaja alebo použitia sfalšovaných dokladov, pečatí, pečiatok podľa časti 2, 4 článku 358 Trestného zákonníka Ukrajiny a zneužitia moci alebo služobného postavenia podľa časti 1, 2 článku 364 Trestného zákonníka Ukrajiny. Následne sú v návrhu okresnej prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I rozsiahlo popísané skutky kladené [REDAKOVANÉ] a ďalším obvineným za vinu vrátane zistenia, že [REDAKOVANÉ] a sťažovateľka ako jeho manželka majú na území Slovenskej republiky vo vlastníctve byt [REDAKOVANÉ] nachádzajúci sa v bytovom dome na [REDAKOVANÉ], pričom sa Národný protikorupčný úrad Ukrajiny domnieva, že sa v predmetnej nehnuteľnosti môžu nachádzať predmety a doklady v písomnej alebo elektronickej podobe týkajúce sa majetkovej korupčnej trestnej činnosti kladenej aj [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] za vinu. Zároveň bolo Národným protikorupčným úradom Ukrajiny zistené, že [REDAKOVANÉ] 27. októbra 2015 opustil územie Ukrajiny a od toho času sa zdržiava v zahraničí, pričom mu bolo na území Slovenskej republiky 31. júla 2016 udelené povolenie na pobyt č. RA1997117 a spolu so sťažovateľkou ako svojou manželkou sa od 14. januára 2021 (sťažovateľka od 22. marca 2021) zdržiava na adrese [REDAKOVANÉ]. Na podklade už uvedených zistení bola ustálené dôvodné podozrenie, že v byte [REDAKOVANÉ] nachádzajúcom sa v bytovom dome na [REDAKOVANÉ] sa môžu nachádzať dokumenty v listinnej alebo elektronickej podobe súvisiace s trestnou činnosťou, pre ktorú sa na Ukrajine vedie aj proti [REDAKOVANÉ] trestné stíhanie. Napadnutý príkaz okresného súdu bol vydaný na podklade už uvedených skutočností, ktoré aj sú aj jeho obsahom.

II. Argumentácia sťažovateľky

4. Sťažovateľka v podanej ústavnej sťažnosti v prvom rade odvodzuje kompetenciu ústavného súdu preskúmať spôsob a nariadenie domovej prehliadky v jej obydli na podklade toho, že nie je trestne stíhaná, nevedie sa proti nej žiadne trestné konanie, a preto „nemôže svoje právo z hľadiska princípu subsidiarity uplatniť ako obžalovaná v trestnom konaní pred všeobecným súdom.“. Podľa sťažovateľky predstavuje domová prehliadka osobitý zásah do nedotknuteľnosti obydli a možno ju uskutočniť len pre účely trestného konania, na písomný príkaz súdu, sudcu a spôsobom, ktorý ustanovuje zákon. Postupom porušovateľa základného práva, ktorý viedol k vydaniu príkazu na domovú prehliadku v jej byte, došlo k porušeniu „základných práv a slobôd sťažovateľky podľa čl. 21 ods. 1, ods. 2 ústavy, čl. 12 ods. 1 listiny, čl. 7 ods. 1 listiny a čl. 8 ods. 1 dohovoru a to v intenciách konštantnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva.“.

5. Sťažovateľka v rámci nedostatkov v postupe pri výkone domovej prehliadky namietla, že jej ako vlastníčke bytu, v ktorom sa domová prehliadka vykonala, nebol doručený príkaz sudcu na jej vykonanie, a to „napriek skutočnosti, že bola v byte osobne prítomná bezprostredne po tom, ako policajné komando v ranných hodinách vniklo do jej bytu, kde sa zdržovala spolu s maloletou dcérou. Rovnako neexistovala žiadna objektívna prekážka, ktorá by porušovateľovi práva alebo ním poverenou osobou bránila v doručení takéhoto príkazu.“. Taktiež tvrdí, že je nikdy nebola doručená ani zápisnica z domovej prehliadky jej bytu a túto zápisnicu nikdy nepodpísala. V rámci postupu pri výkone domovej prehliadky namietla aj to, že jej predmetom boli aj jej osobné veci, na ktoré sa príkaz sudcu nevzťahoval. Napokon namietla aj časový rozdiel medzi vydaním príkazu na domovú prehliadku, ktorý bol vydaný 6. augusta 2021, a časom jej realizácie 17. augusta 2021, teda „na jedenásty deň po vydaní tohto opatrenia.“, ako aj prítomnosť príslušníkov Národného protikorupčného úradu Ukrajiny pri výkone domovej prehliadky, čím tak mal „porušovateľ základného práva legalizovať a legitimovať činnosť cudzích mocenských zložiek na území Slovenskej republiky – členského štátu Európskej únie.“. K uvedenému zdôraznila, že „nemá žiadnu vedomosť o tom, že by jej osoba bola predmetom akéhokolvek záujmu orgánov činných v trestnom konaní a trestného stíhania tak v Slovenskej republike ako aj na Ukrajine a to v akomkoľvek procesnom postavení. Sťažovateľka nie je podozrivá ani obvinená zo spáchania žiadneho trestného činu.“. V súhrne teda sťažovateľka poukazuje na „nesprávny procesný postup, pravdepodobne nesprávne a účelové skutkové závery a ako aj nesprávnu aplikáciu právnym noriem porušovateľom základného práva, ktoré závery sú ústavne neudržateľné a ani nemôžu mať oporu ani v obsahu spisu.“.

6. Z pohľadu garancií vyplývajúcich z čl. 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) sťažovateľka namietla to, že „k zásahu do nedotknuteľnosti jej obydli došlo na základe nelegálneho zákonného podkladu, pričom tento zásah bol nelegitímny, nakoľko nesledoval legitímny cieľ – verejný záujem na odhalení trestnej činnosti.“, a ďalej to, že „pri rozhodovaní porušovateľa základného práva v celom rozsahu absentovalo kritérium proporcionality pri posudzovaní zásahu do súkromia sťažovateľky, ktorého skúmanie si vyžaduje adekvátne vyváženie dvoch navzájom si konkurujúcich záujmov – a teda garancie na nedotknuteľnosť obydli sťažovateľky na jednej strane a zároveň verejného záujmu na odhalení trestnej činnosti, zistení a potrestaní páchatel'a na strane druhej.“. Sťažovateľka ďalej zastáva

názor, že porušovateľ jej základného práva nedostatočne reflektoval na záruky vyplývajúce z čl. 8 dohovoru aj tým, že „samotný rozsah domovej prehliadky nebol náležite limitovaný, keďže osoby vykonávajúce túto domovú prehliadku nerešpektovali súkromie sťažovateľky a pozornosť domovej prehliadky venovali jej osobným veciam, to všetko bez doručenia príkazu na vykonanie domovej prehliadky.“. Postupom pri výkone domovej prehliadky bola sťažovateľka priamo viktimizovaná, a to o to viac, že nebola ani len osobou podozrivou zo spáchania akéhokoľvek trestného činu.

7. V súhrne teda sťažovateľka uzatvára, že „realizácia domovej prehliadky v jej byte nebola nevyhnutným zabezpečovacím opatrením, nesledovala legitímny cieľ, pričom zásah do jej ústavných práv nebol legálny, legitímny a proporcionálny a to predovšetkým vzhľadom na posúdenie všetkých okolností prípadu.“. Naopak, je presvedčená, že „účel vykonania domovej prehliadky bolo možné v danom prípade dosiahnuť aj inými menej invazívnymi prostriedkami a dostupnými opatreniami, najmä štandardným dopytom zo strany orgánu Policajného zboru alebo výzvou takéhoto orgánu na vydanie vecí údajne dôležitej pre trestné konanie.“.

8. Na podklade uvedeného sťažovateľka v petite podanej ústavnej sťažnosti navrhla, aby ústavný súd po prijatí ústavnej sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„I. Základné právo sťažovateľky na nedotknuteľnosť obydlia zaručené čl. 21 ods. 1 a ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a základné právo sťažovateľky na súdnu ochranu zaručenú čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, opatrením Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 8Tp/52/2021-2-V-OSBAI zo dňa 06.08.2021 bolo porušené.

II. Sťažovateľke sa priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 5.000,- EUR, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný sťažovateľke zaplatiť do 15 dní od právoplatnosti nálezu.

III. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť sťažovateľke náhradu trov právneho zastúpenia na účet právneho zástupcu sťažovateľky do 15 dní od právoplatnosti tohto nálezu.“

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

9. Podstatou ústavnej sťažnosti je sťažovateľkou namietané porušenie jej základných práv na nedotknuteľnosť obydlia garantovaných prostredníctvom čl. 21 ods. 1 a 2 ústavy a súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ku ktorých porušeniu malo dôjsť napadnutým príkazom okresného súdu, ktorým bola nariadená domová prehliadka v byte v jej spoluvlastníctve. Z hľadiska ústavnej akceptovateľnosti napadnutého príkazu okresného súdu a naň nadväzujúcej domovej prehliadky ústavou bolo úlohou ústavného súdu posúdiť, či bol zásah do domovej slobody sťažovateľky primeraný, teda či zodpovedal zmienenej požiadavke proporcionality, inými slovami, či súd, ktorý vykonanie domovej prehliadky nariadil, náležite zohľadnil všetky relevantné okolnosti prípadu a či bol v celom svojom rozsahu konflikt spoločenského záujmu na náležitom vyšetrení trestnej činnosti s domovou slobodou sťažovateľky vyriešený v duchu požiadavky spravodlivej rovnováhy.

III.1. Všeobecné ústavnoprávne východiská:

10. Podľa čl. 21 ods. 1 ústavy obydlie je nedotknuteľné. Nie je dovolené doň vstúpiť bez súhlasu toho, kto v ňom býva. Podľa čl. 21 ods. 2 ústavy domová prehliadka je prípustná len v súvislosti

s trestným konaním, a to na písomný a odôvodnený príkaz sudcu. Spôsob vykonania domovej prehliadky ustanoví zákon. Podľa čl. 46 ods. 1 ústavy každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde.

11. Ústavný súd už vo svojej judikatúre uviedol, že obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru je aj právo účastníka konania, procesnej strany v konaní alebo právo inej zainteresovanej osoby na rozhodnutie, ktorého dôvody sú zjavné a zreteľné, pretože práve odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny (I. ÚS 117/07, III. ÚS 133/2010). Je postačujúce, ak odôvodnenie dá odpoveď na otázky, ktoré majú pre vec podstatný význam a ak dostatočne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzalo do všetkých detailov veci (I. ÚS 241/07, III. ÚS 68/2010, IV. ÚS 210/2020).

12. Vychádzajúc z ustanovení Trestného poriadku, možno konštatovať, že rozhodovanie vo forme príkazov sa uplatňuje aj tam, kde sa rozhoduje o zásahoch do ľudských práv a slobôd. Často sa tak deje v prípravnom konaní, keď sa na základe príkazu majú získať dôkazné informácie pre ďalšie, v konečnom dôsledku meritórne rozhodovanie orgánov činných v trestnom konaní a súde.

13. V tomto kontexte aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo vzťahu k príkazom ako forme rozhodnutia v trestnom konaní vo svojich rozhodnutiach viackrát konštatoval, že požiadavky na rozsah alebo kvalitu odôvodnenia príkazov sa odvíjajú aj od štádia trestného konania, v ktorom je príkaz vydávaný, a to v tom zmysle, že v počiatočných štádiách trestného konania nemožno od odôvodnenia príkazov vyžadovať kvalitu odôvodnenia rozhodnutia, ktorým sa trestné konanie finalizuje, pretože orgán činný v trestnom konaní v tomto štádiu konania nedisponuje potrebným množstvom informácií na odôvodnenie týchto príkazov, pretože informácie dôležité pre trestné konanie často iba na základe týchto príkazov získava (sp. zn. 1 Toš 4/2009, sp. zn. 2 To 1/2012, sp. zn. 5 To 11/2012).

14. Ústavný súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že jeho úlohou pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podanej podľa čl. 127 ods. 1 ústavy je tiež posúdiť, či nie je zjavne neopodstatnená. V súlade s konštantnou judikatúrou ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, keď napadnutým postupom alebo napadnutým rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci nemohlo dôjsť k porušeniu základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok príčinnej súvislosti medzi označeným postupom alebo rozhodnutím príslušného orgánu verejnej moci a základným právom alebo slobodou, ktorých porušenie sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú preto možno považovať sťažnosť, pri ktorej predbežnom prerokovaní ústavný súd nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (I. ÚS 66/98, I. ÚS 4/00, II. ÚS 101/03, IV. ÚS 136/05, III. ÚS 198/07).

15. Ochrana obydlia nepochybne možno považovať za integrálnu súčasť širšie koncipovaného práva na ochranu súkromia. Aj keď sťažovateľka v petite podanej ústavnej sťažnosti nenamieta porušenie práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 dohovoru, v ktorom je ochrana práva na súkromie sústredená (porušenie čl. 8 dohovoru namietla len v texte podanej ústavnej sťažnosti), ústavný súd považuje za vhodné pripomenúť svoj v minulosti už viackrát prezentovaný prístup, že základné práva obsiahnuté v ústave vykladá v intenciách dohovoru, teda v intenciách judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“).

16. Vychádzajúc z úpravy dohovoru a jeho dodatkov, možno v zásade právo na súkromie rozdeliť na dve oblasti, a to právo na súkromný život a právo na rodinný život. Podľa obsahového zamerania judikatúry ESĽP možno potom právo na súkromný život vymedziť ako a) zákaz zhromažďovania a úschovy osobných údajov, b) práva spojené s menšinovou sexuálnou orientáciou, c) ochranu obydlia a domovú slobodu a d) ochranu korešpondencie a tajomstva dopravovaných správ.

17. Legalita zásahu štátu do práva na súkromie znamená, že zásah je možný len na základe zákona, resp. platného právneho predpisu, pričom pri posudzovaní splnenia tejto podmienky sa vychádza z toho, či bola rešpektovaná dostupnosť (verejné publikovanie právneho predpisu) a predvídateľnosť zákona. V rámci podmienky predvídateľnosti zákona judikatúra ESĽP zdôrazňuje potrebu konkretizovania prostriedkov, ktorými štát disponuje pri zasahovaní do práv chránených čl. 8 dohovoru, teda kladie dôraz na kvalitu relevantnej právnej úpravy.

18. Podmienka legitímnosti vyžaduje, aby opatrenie umožňujúce zásah štátu do práva na súkromie zodpovedalo cieľu odôvodňujúcemu jeho legitimitu, ktorým môžu byť len záujmy výslovne špecifikované dohovorom, a to záujem štátu (z dôvodu ochrany národnej bezpečnosti, verejnej bezpečnosti, predchádzania nepokojov a zločinnosti), záujem spoločnosti (z dôvodu ochrany zdravia alebo morálky, zabezpečenia hospodárskeho blahobytu krajiny) a záujem jednotlivcov (z dôvodu ochrany ich práv a slobôd).

19. Kritérium proporcionality zásahu znamená dodržanie rovnováhy vo vzťahu medzi právom jednotlivca na súkromie a výberom prostriedkov, ktorými štát disponuje pri plnení legitímneho cieľa. Pri ich výbere je limitovaný tým, že zásah do práva na súkromie je možný len vtedy, keď je to nevyhnutné, a vykonať ho možno len v duchu požiadaviek kladených na demokratickú spoločnosť. V tejto súvislosti už ústavný súd judikoval, že zásah do základného práva alebo slobody musí zodpovedať naliehavej spoločenskej potrebe, musí byť primeraný sledovanému legitímnemu cieľu a zároveň pri určovaní rozsahu obmedzenia je dôležité zohľadniť aj podstatu práva, ktoré sa má obmedziť (I. ÚS 13/00, IV. ÚS 210/2020). V záujme rešpektovania princípu proporcionality ESĽP navyše zvýraznil potrebu selektovať z viacerých dostupných možností na dosiahnutie cieľa možnosť primeranú a zaručujúcu potrebnú rovnováhu medzi právom jednotlivca na súkromie a záujmami štátu (Peck proti Spojenému kráľovstvu z 28. 1. 2003).

20. Obdobne z doterajšej judikatúry ústavného súdu vyplýva, že obmedzenie akéhokoľvek základného práva alebo slobody možno považovať za ústavne akceptovateľné len vtedy, ak ide o obmedzenie, ktoré bolo ustanovené zákonom, resp. na základe zákona, zodpovedá niektorému ustanovenému legitímnemu cieľu a je nevyhnutné v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie sledovaného cieľa, t. j. ospravedlňuje ho existencia naliehavej spoločenskej potreby a primerane (spravodlivo) vyvážený vzťah medzi použitými prostriedkami a sledovaným cieľom, t. j. musí ísť o obmedzenie, ktoré je v súlade so zásadou proporcionality (I. ÚS 4/02, I. ÚS 36/02, I. ÚS 193/03, m. m. II. ÚS 403/2013, II. ÚS 386/2014, II. ÚS 184/2015, II. ÚS 78/2019, IV. ÚS 66/2019, II. ÚS 121/2020).

III.2. Napadnutý príkaz okresného súdu:

21. Okresný súd vydal napadnutý príkaz na podklade návrhu adresovaného súdu okresnou prokurátorkou Okresnej prokuratúry Bratislava I č. k. 1 PO-V-17/2020/1101-4 z 5. augusta 2021 a „*Dôvodom vykonania domovej prehliadky je skutočnosť, že Národný protikorupčný úrad Ukrajiny*

požiadal s poukazom na Európsky dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach, dojednaný dňa 20. apríla 1959 v Štrasburgu, a na Dohovor Organizácie spojených národov proti korupcii, dojednaný dňa 31. októbra 2003 v New Yorku, Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky o vykonanie úkonov právnej pomoci listom číslo 10-145/14920 zo dňa 24. apríla 2020 v trestnom konaní vedenom Národným protikorupčným úradom Ukrajiny pod číslom konania 42018000000000300, ktoré bolo dňa 12. februára 2018 začaté pre trestné činy privlastnenia, sprenevery majetku alebo zmocnenia sa majetku zneužitím služobného postavenia podľa časti 5 článku 191 Trestného zákonníka Ukrajiny, protiprávneho zmocnenia sa majetku podniku, inštitúcie, organizácie podľa časti 2 článku 206-2 Trestného zákonníka Ukrajiny, legalizácie príjmov z trestnej činnosti podľa časti 3 článku 209 Trestného zákonníka Ukrajiny, vytvorenia zločineckej organizácie podľa časti 1 článku 255 Trestného zákonníka Ukrajiny, podpory členov zločineckých organizácií a utajenia ich trestnej činnosti podľa časti 1 článku 256 Trestného zákonníka Ukrajiny, falšovania dokladov, pečatí, pečiatok a hlavičkových papierov, predaja alebo použitia sfalšovaných dokladov, pečatí, pečiatok podľa časti 2, 4 článku 358 Trestného zákonníka Ukrajiny a zneužitia moci alebo služobného postavenia podľa časti 1, 2 článku 364 Trestného zákonníka Ukrajiny. “.

22. Z napadnutého príkazu okresného súdu vyplýva aj popis skutku kladeného za vinu [REDAKOVANÉ] a [REDAKOVANÉ], ktorí sa mali dopúšťať majetkovej trestnej činnosti v pozícii vedúcich štátnych zamestnancov Štátnej agentúry pre investície a národné projekty Ukrajiny v období rokov 2012 až 2014 a ktorí sú aj skutočnými vlastníkmi nerezidentských podnikov Double Trading Limited (Seychelská republika), Balodem Ventures Ltd (Britské Panenské ostrovy), Tarmax Trade s. r. o. (Slovenská republika) a Glenshaw Limited (Cyperská republika), na ktoré boli prevedené finančné prostriedky vo výške 259,2 milióna ukrajinských hrivien, teda v prepočte viac ako 32 miliónov amerických dolárov z verejných zdrojov. Finančné prostriedky z verejných zdrojov boli poskytované ako pôžičky v období od 12. novembra 2012 do 29. januára 2014 od Štátnej investičnej spoločnosti v prospech spoločností OD „Borisfen“ a SRO „Boržava Rezort“ na implementáciu národných projektov „Kvalitná voda“ a „Olympijská nádej – 2022“. Finančné prostriedky, ktoré získali OD „Borisfen“ a SRO „Boržava Rezort“, boli účelovo viazané a podniky ich mohli používať iba na účely súvisiace s vykonaním národných projektov „Kvalitná voda“ a „Olympijská nádej – 2022“. Napriek tomu však «úradníci SRO „OD "Borisfen" a SRO „Boržava Rezort“, ktorí konali po predchádzajúcej dohode s úradníkmi ŠP „Štátna investičná spoločnosť“ a Štátnej agentúry pre investície a riadenie národných projektov Ukrajiny, nerealizovali činnosti súvisiace s vykonaním národných projektov „Kvalitná voda“ a „Olympijská nádej - 2022“ a na to určené prijaté prostriedky previedli na účty kontrolovaných nerezidentských podnikov „Korsk Enterprises Ltd“ (Cyperská republika), „Talemba Holdings Limited“ (Cyperská republika) a „Septemero Holdings Limited“ (Cyperská republika) pod zámienkou nákupu podielov v ukrajinských podnikoch. Následne boli tieto finančné prostriedky, prijaté nerezidentskými podnikmi „Korsk Enterprises Ltd“, „Talemba Holdings Limited“ a „Septemero Holdings Limited“, prevedené na účty iných kontrolovaných nerezidentských podnikov.».

23. V rámci vyšetrovania vedeného Národným protikorupčným úradom Ukrajiny boli prešetrené rozsiahle finančné účtovné transakcie, na podklade ktorých bolo produkované «dôvodné podozrenie, že účty nerezidentských podnikov „Korsk Enterprises Ltd“ (Cyperská republika), „Yonkers Marketing Limited“ (Cyperská republika), „Barrons Limited“ (USA), „Archer Trading and Services Limited“ (Cyperská republika), „Suncompaper Trade Limited“ (USA), „Glenshaw

Limited“ (Cyperská republika), „Double Trading Limited“ (Seychelská republika), „Balodem Ventures Ltd“ (Britské Panenské ostrovy), „Tarmax Trade s. r. o.“ (Slovenská republika), „Bizón Capital“ (Slovenská republika), „Prime Capital“ (Slovenská republika), „Tarmax Trade Limited (Slovenská republika), a taktiež účet na meno [REDAKOVANÉ], použili úradníci Štátnej agentúry pre investície a riadenie národných projektov Ukrajiny ŠP „Štátna investičná spoločnosť“, úradníci SRO „OD "Borisfen" a SRO „Boržava Rezort“ s cieľom privlastniť si verejné prostriedky v obzvlášť veľkých množstvách, ktoré boli určené na vykonávanie príjmov z trestnej činnosti. Podozrivou osobou z uvedenej trestnej činnosti je aj brat bývalého vedúceho Štátnej agentúry pre investície a riadenie národných projektov Ukrajiny [REDAKOVANÉ].».

24. Predošlými úkonmi právnej pomoci bolo okrem iného tiež zistené, že [REDAKOVANÉ] a jeho manželka [REDAKOVANÉ] majú na území Slovenskej republiky vo vlastníctve aj byt [REDAKOVANÉ] v dome [REDAKOVANÉ]. Na základe skôr uvedených skutočností sa Národný protikorupčný orgán Ukrajiny, ktorý vec vyšetroje, dôvodne domnieva, že v predmetnej nehnuteľnosti sa môžu nachádzať predmety a doklady v písomnej a/alebo elektronickej podobe týkajúce sa vytvorenia a činnosti už uvedených nerezidentských kontrolovaných podnikov, ktoré sú relevantné pre vyšetrovanie vedené na Ukrajine: «Taktiež bolo zistené, že [REDAKOVANÉ] si v rôznych časoch osobne otváral účty nerezidentských spoločností „Glenshaw Limited“ (Cyperská republika), „Double Trading Limited“ (Seychelská republika), a „Balodem Ventures Ltd“ (Britské Panenské ostrovy) v bankových inštitúciách a na bankové doklady pripíjal potrebné podpisy a odtlačky pečiatok uvedených spoločností. Okrem toho [REDAKOVANÉ] otváral v bankových inštitúciách účty iných nerezidentských podnikov, ktoré boli tiež príjemcami finančných prostriedkov od spoločností „Glenshaw Limited“ (Cyperská republika), „Double Trading Limited“ (Seychelská republika), „Balodem Ventures LTD“ (Britské Panenské ostrovy), a to spoločnosti „Domini Holdings Limited“ (Cyperská republika), „Trivinto Limited“ (Cyperská republika) a „Silvanus Holding Ltd“ (Cyperská republika).». Vzhľadom na uvedené skutočnosti sa Národný protikorupčný orgán Ukrajiny domnieva, že [REDAKOVANÉ] má k dispozícii predmety a doklady už uvedených spoločností, ktoré sa používali pri otváraní príslušných bankových účtov, ako aj ďalšie predmety a doklady, ktoré môžu byť relevantné pre trestné konanie vedené na Ukrajine.

25. Zároveň bolo zistené, že [REDAKOVANÉ] opustil územie Ukrajiny 27. októbra 2015 a späť sa nevrátil, pričom 31. júla 2016 mu bolo udelené povolenie na pobyt na území Slovenskej republiky č. RA1997117. Na základe lustrácie v registri obyvateľov Slovenskej republiky bolo zistené, že [REDAKOVANÉ] má trvalý pobyt prihlásený na adrese [REDAKOVANÉ], od 14. januára 2021 a [REDAKOVANÉ] na tej istej adrese od 22. marca 2021, pričom na tejto adrese by sa mali v súčasnosti aj zdržiavať.

26. Okresný súd vydal napadnutý príkaz na podklade nasledujúcich skutkových zistení:

I. Skutky, pre ktoré je na Ukrajine v predmetnej veci vedené trestné konanie, sú trestnými činmi aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, pričom tieto by bolo možné kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) a obzvlášť závažný zločin legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 2 písm. a), b), ods. 5 písm. a) Trestného zákona.

II. Súčasťou dožiadania Národného protikorupčného úradu Ukrajiny bolo aj súdne rozhodnutie Vrchného protikorupčného súdu Ukrajiny č. k. 991/1291/20 z 12. februára 2020 právoplatné toho istého dňa spolu s opravným rozhodnutím Vrchného protikorupčného súdu Ukrajiny č. k. 991/1291/20 zo 17. júna 2020 právoplatným 23. júna 2020, ktorých obsahom je povolenie na vykonanie domovej prehliadky v predmetnom byte, pričom predmetom opravného rozhodnutia je odstránenie obmedzenej platnosti rozhodnutia z výroku pôvodného rozhodnutia. Z predmetného cudzieho súdneho rozhodnutia vyplýva dôvodnosť realizácie domovej prehliadky v určenom objekte z dôvodu existujúceho dôvodného podozrenia, že v predmetnom byte sa nachádzajú veci dôležité pre trestné konanie.

III. Sudca pre prípravné konanie pred vydaním napadnutého príkazu skúmal dostupnosť iných opatrení na získanie vecí dôležitých pre trestné konanie z predmetného bytu/objektu, pričom zistil, že *„nie je možné vykonať iné opatrenia smerujúce k ustáleniu miesta, kde sa hľadané veci nachádzajú, nakoľko by hrozilo riziko zmarenia ostatných procesných úkonov. Vykonaním úkonu bude možné vykonať vstup do označeného priestoru, a zároveň v prípade nájdania vecných dôkazov, prípadne iných dôkazov, tieto zaistiť, prípadne ich získať. Zároveň sa v uvedenej veci nedá vylúčiť, že pri vykonaní danej domovej prehliadky nebudú nájdené aj iné veci, majúce so stíhaným skutkom súvis.“*

III.3. Posúdenie veci:

27. Vychádzajúc z predostretých kritérií (body 16 až 20), ústavný súd preskúmal aj sťažovateľkou namietané porušenie jej základných práv zaručených v čl. 21 ods. 1 a 2 ústavy napadnutým príkazom okresného súdu.

28. V danom prípade k zásahu do nedotknuteľnosti obydlia došlo na zákonomnom podklade, a to § 99 a nasl. Trestného poriadku, pričom tento zásah sledoval legitímny cieľ – verejný záujem na odhalení trestnej činnosti (získanie písomných/účtovných dôkazov o páchaní majetkovej trestnej činnosti nachádzajúcich sa v obydlí trestne stíhanej osoby, ktorou je [REDAKOVANÉ] ako manžel sťažovateľky). Zároveň v rámci skúmania hľadiska legality nie je možné opomenúť, že okresný súd pristúpil k vydaniu napadnutého príkazu na podklade návrhu okresnej prokurátorky Okresnej prokuratúry Bratislava I č. k. 1 PO-V-17/2020/1101-4 z 5. augusta 2021 (ktorému predchádzala žiadosť o právnu pomoc Národného protikorupčného úradu Ukrajiny adresovaná Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky) a postupu v rámci medzinárodnej právnej pomoci realizovanej na podklade § 537 ods. 1 a § 539 ods. 1 Trestného poriadku v spojení s Európskym dohovorom o vzájomnej pomoci v trestných veciach z 20. apríla 1959 a Dohovorom Organizácie spojených národov proti korupcii z 31. októbra 2003. Hľadisko legality je teda v posudzovanom prípade naplnené v dvoch rovinách, v prvej to je § 99 a nasl. Trestného poriadku, keď domová prehliadka je jedným z dôkazných prostriedkov podľa § 119 ods. 3 Trestného poriadku a informácie, poznatky ňou získané sú dôkazmi uplatniteľnými v trestnom konaní, a v rovine druhej to je § 537 ods. 1 v spojení s § 539 ods. 1 Trestného poriadku, a to výkon dožiadania cudzieho štátu v zmysle medzinárodných zmlúv.

29. Ďalším posudzovaným kritériom je hľadisko legitimacy vykonaného zásahu v podobe účelu, resp. cieľa, pre ktorý došlo k zásahu do základného práva na nedotknuteľnosť obydlia podľa čl. 21 ods. 1 ústavy, ktorý mal byť naplnený taktiež v dvoch rovinách. V prvej rovine malo byť hľadisko legitimacy naplnené potrebou vykonania dožiadania orgánu cudzieho štátu v rámci medzinárodnej

právnej pomoci a v druhej rovine je tým účelom potreba zabezpečenia dôkazov dokumentujúcich a objasňujúcich stíhanú trestnú činnosť v písomnej a inej podobe.

30. Posledným skúmaným kritériom je hľadisko proporcionality aplikované pri posudzovaní zásahov do súkromia, ktoré vyžaduje adekvátne vyváženie dvoch navzájom si konkurujúcich záujmov, v danom prípade garancie domovej slobody (nedotknuteľnosť obydlia) sťažovateľky na jednej strane a verejného záujmu na dokumentovaní (prípadne odhalení ďalšej) trestnej činnosti a realizácie dožiadania cudzieho štátu v rámci medzinárodnej právnej pomoci v trestných veciach podľa medzinárodných zmlúv, ktorými je Slovenská republika viazaná, na strane druhej. Sťažovateľka argumentuje, že v jej prípade bolo nariadenie a vykonanie domovej prehliadky neprímeraným zásahom do jej práva na rešpektovanie súkromia a obydlia, v postupe okresného súdu pri vydaní napadnutého príkazu nebolo rešpektované hľadisko proporcionality a napadnutý príkaz bol vydaný na základe nelegálnych zákonných podkladov.

31. Z dôvodu vzájomnej podmienenosti kritéria legitimacy a proporcionality (posúdenie samotného účelu domovej prehliadky a skutočnosti, či bolo možné tento účel dosiahnuť menej invazívnymi prostriedkami vzhľadom na maximálny rešpekt k dotknutému základnému právu) bude ústavný súd posudzovať obidve kritériá spoločne.

32. Ústavný súd po preskúmaní napadnutého príkazu okresného súdu a zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo 17. augusta 2021 konštatuje, že napadnutý príkaz nevykazuje znaky zjavnej neodôvodnenosti, svojvôle, resp. arbitrárnosti. Pred vydaním napadnutého príkazu okresný súd v prvom rade ustálil v rámci pravidla reciprocity, či činnosť, pre ktorú je stíhaný [REDAKOVANÉ], je trestnou činnosťou aj na území Slovenskej republiky, pričom zistil, že to tak je a že je možné ju podľa právneho poriadku Slovenskej republiky právne kvalifikovať ako obzvlášť závažný zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku podľa § 237 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a obzvlášť závažný zločin legalizácie výnosu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 2 písm. a), b), ods. 5 písm. a) Trestného zákona. Ďalej okresný súd uviedol, že kompetentný orgán dožadujúceho štátu, teda Vrchný protikorupčný súd Ukrajiny, vydal rozhodnutie č. k. 991/1291/20 z 12. februára 2020 právoplatné toho istého dňa a následne opravné rozhodnutie č. k. 991/1291/20 zo 17. júna 2020 právoplatné 23. júna 2020, ktorých obsahom je povolenie na vykonanie domovej prehliadky v predmetnom byte, pričom predmetom opravného rozhodnutia je odstránenie obmedzenej platnosti rozhodnutia z výroku pôvodného rozhodnutia. Napokon okresný súd konštatoval v rámci pravidla proporcionality nemožnosť zabezpečenia vecí dôležitých pre trestné konanie z predmetného bytu inak ako na podklade domovej prehliadky, pričom špecifikoval, aké veci majú byť v rámci domovej prehliadky zabezpečené, a to najmä *«originály a kópie dokladov v papierovej alebo elektronickej forme, týkajúce sa hospodárskej činnosti Štátnej agentúry pre investície a riadenie národných projektov Ukrajiny, ŠP „Štátna investičná spoločnosť, SRO „OD „Borisfen“, SRO „Boržava Balnerio“, SRO „Boržava Resort“, SRO „Karpaty Tur Group“, SRO „Silvantus Ukrajina“, SRO „Boržava Lend“, SRO „Boržava Resort Holdings“...“ a ďalej „predbežné záznamy, magnetické, optické a elektronické nosiče, zápisníky, diáre, počítačové vybavenie, notebooky, prenosné nosiče, pevné disky, komunikačné prostriedky (mobilné telefóny, tablety) a SIM karty (moduly identifikácie mobilných predplatiteľov), na ktorých sú uložené informácie o okolnostiach trestného činu, ktorý je predmetom vyššie špecifikovaného trestného konania vedeného Národným protikorupčným úradom Ukrajiny, vrátane osobnej korešpondencie a iných osobných záznamov týkajúcich sa okolností tohto trestného činu.»*

33. Okresný súd pred vydaním napadnutého príkazu nielen dodržal zákonný postup pri výkone medzinárodnej právnej pomoci v trestných veciach (predovšetkým skúmanie podmienky reciprocity, nariadenie domovej prehliadky súdnym orgánom dožadujúceho štátu ako úkonu, ktorý má byť v rámci dožiadania vykonaný), ale aj poskytol dostatočné dôvody vo vzťahu k jej účelu spočívajúce v zabezpečení dôkazov dokumentujúcich podozrenie z páchania trestnej činnosti, ktoré nebolo možné zabezpečiť pre potreby trestného konania menej invazívnymi prostriedkami trestného konania. V tejto súvislosti považuje ústavný súd za potrebné zvýrazniť, že podstata vykonania domovej prehliadky nespočíva len v zabezpečení písomnosti kvôli preukázaniu jej objektívnej existencie ako takej, prípadne na účel oboznámenia sa s jej obsahom, ale najmä v tom, že sa u dotknutej osoby (v jej obydli) vôbec nachádza, a to práve na účely spáchania trestného činu, resp. v súvislosti s ním (III. ÚS 291/2018, IV. ÚS 66/2019, II. ÚS 78/2019, IV. ÚS 210/2020). Teda okresný súd v napadnutom príkaze podľa názoru ústavného súdu poskytol dostatočnú špecifikáciu podmienok, za akých bude vykonaná domová prehliadka, vrátane vymedzenia osôb, ktoré domovú prehliadku vykonajú (príslušníkov odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava I vrátane tlmočníka z jazyka ukrajinského do jazyka slovenského, kriminalistického technika, a to za prítomnosti štyroch príslušníkov Národného protikorupčného úradu Ukrajiny), tiež špecifikoval veci dôležité pre trestné konanie, pre ktorých možnosť výskytu v predmetnom byte sa aj pristúpilo k nariadeniu domovej prehliadky. Napokon dostatočne ozrejnil dôvody vedúce k nariadeniu domovej prehliadky spočívajúce okrem vedeného trestného stíhania proti [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] aj v jeho dlhodobom zdržovaní sa mimo územia Ukrajiny a spoluvlastníctvo predmetného bytu spolu so sťažovateľkou ako jeho manželkou. Odvodenie z týchto skutočností aj reálnej možnosti výskytu (uloženia) hľadaných účtovných a iných dokladov v písomnej, elektronickej a inej podobe v predmetnom byte je vecne logické a nemožno mu vytknúť charakter nepodloženej hypotézy. Podkladovou náležitosťou vedúcou okresný súd k nariadeniu domovej prehliadky bolo jej prvotné nariadenie Vrchným protikorupčným súdom Ukrajiny a oficiálna žiadosť ukrajinskej strany o právnu pomoc adresovaná Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky. Popri dôvodoch domovej prehliadky podľa § 99 Trestného poriadku bol teda okresný súd povinný zohľadniť v rámci svojho postupu aj žiadosť ukrajinskej strany o medzinárodnú právnu pomoc tak, ako to predpokladajú medzinárodné zmluvy, ktorými je Slovenská republika viazaná, a tak, ako to aj ustanovuje § 537 ods. 1 v spojení s § 539 ods. 1 Trestného poriadku pre výkon dožiadania cudzieho štátu v zmysle medzinárodných zmlúv.

34. Podstatné pre posúdenie veci teda je, že napadnutý príkaz okresného súdu predostrel dostatočné argumenty osvedčujúce dôvodné podozrenie (nie absolútnu istotu) o prítomnosti veci dôležitej pre trestné konanie v dotknutom obydli. Potenciálne relevantné dôkazy – účtovné dokumenty a iné nosiče informácií potenciálne súvisiacich s trestnou činnosťou nebolo možné zabezpečiť inak ako domovou prehliadkou v byte patriacom [REDAKOVANÉ], ako aj sťažovateľke ako jeho manželke. Rozsah domovej prehliadky bol príkazom súdu náležite limitovaný a z obsahu zápisnice o vykonanej prehliadke jasne vyplýva, že samotnému vykonaniu prehliadky predchádzala výzva na dobrovoľné vydanie vecí v zmysle § 104 Trestného poriadku, ktorej nebolo vyhovené (sťažovateľka uviedla, že v predmetnom byte má len veci týkajúce sa vlastného podnikania obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ]), pričom prehliadka bola vykonaná za účasti nestrannej osoby. Z napadnutého príkazu okresného súdu vyplýva, že štyria príslušníci Národného protikorupčného úradu Ukrajiny boli prítomní pri výkone domovej prehliadky z dôvodu podmienok podľa § 540 ods. 3 Trestného

poriadku. Toto je sumár faktorov, ktoré podľa názoru ústavného súdu svedčia v prospech záveru o primeranosti vykonaného zásahu. Oproti nim stojí potenciálne možný negatívny dopad vykonaného zásahu na povest' sťažovateľky v jej okolí, čo je následok nevyhnutne spojený s domovou prehliadkou vykonávanou v bytovom dome obývanom okrem sťažovateľky komunitou susedov. Početná skupina na prvom mieste uvedených faktorov však celkom jednoznačne posúva celkové hodnotenie situácie v prospech primeranosti vykonaného zásahu a dôsledného materiálneho uplatnenia princípu proporcionality.

35. Ústavný súd dodáva, že v prípade vecí, ktoré môžu obvineného (tu spoluvlastníka dotknutého bytu vlastneného spoločne so sťažovateľkou) usvedčiť zo spáchania trestnej činnosti, keď sú veci hľadané pri domovej prehliadke vymedzené rámcovo, aj keď so zameraním na skutky, ktoré sú predmetom trestného stíhania (bod 32 tohto odôvodnenia), je sťažovateľkou namietaná alternatívna možnosť vydania týchto materiálov (žiadosťou mimo domovej prehliadky) vecne neopodstatnená. Nemožno totiž očakávať (a ani nárokovo žiadať) usvedčenie páchatel'a, či už ním samotným, alebo zo strany jeho manžela (inej blízkej osoby). V tomto kontexte sú obmedzené aj možnosti realizácie predchádzajúcej výzvy pred výkonom domovej prehliadky (§ 104 Trestného poriadku). Nemožno totiž rovnako ponechať na úvahe vlastníka bytu, ktorú časť listinnej či inej dokumentácie, komunikačných prostriedkov a nosičov dát orgánu vykonávajúcemu prehliadku vydá s tým, že tento od výkonu domovej prehliadky na uvedenom základe upustí. S popísanou okolnosťou (ako so zjavnou neúspešnosťou) dokonca Trestný poriadok počíta aj ako s možnosťou podmieňujúcou nevykonanie postupu spojeného z predchádzajúcou výzvou (§ 104 ods. 2 Trestného poriadku). Je pritom možná aj kombinácia predchádzajúcej výzvy a aj pri jej vyhovení vykonania domovej prehliadky, keď nemožno, najmä pri druhovo vymedzených veciach, konštatovať, že účel domovej prehliadky bol ich predbežným vydaním naplnený (teda že ich výskyt v priestoroch prehliadky v rozsahu dobrovoľného vydania je konečný). Napokon keďže ide o inkriminujúce materiály, je v obdobných prípadoch potrebné hľadať ich aj v priestore možného úkrytu predmetných dôkazov, napríklad medzi osobnými vecami (čo je súčasťou obsahu sťažnostnej argumentácie).

36. Na podklade už uvedených dôvodov ústavný súd odmieta sťažovateľkou podanú ústavnú sťažnosť ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

37. Sťažovateľka mimo návrhu na rozhodnutie, ktorého sa domáha podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde (teda mimo tzv. petitu ústavnej sťažnosti), čo ústavný súd štandardne poníma len ako súčasť argumentácie smerujúcej proti (v tomto prípade) napadnutému príkazu okresného súdu, namieta aj priebeh jeho výkonu, ktorý okresný súd nemohol ovplyvniť, keďže výkon domovej prehliadky neuskutočňoval a prípadné pochybenia pri realizácii napadnutého príkazu mu nemožno pričítať. Ide napríklad o nedoručenie napadnutého príkazu a zápisnice o vykonaní domovej prehliadky sťažovateľke, predmetom prehliadky mali byť aj jej osobné veci, nikdy nepodpísala zápisnicu o vykonaní domovej prehliadky. Sťažovateľka namietla aj značný časový rozdiel medzi nariadením domovej prehliadky a jej výkonom. Medzi týmito námietkami sťažovateľky a napadnutým príkazom okresného súdu tak neexistuje taká príčinná súvislosť, ktorá by ústavnému súdu umožňovala vysloviť porušenie jej v ústavnej sťažnosti označených práv označeným opatrením orgánu verejnej moci (k tomu pozri obdobne aj záver uznesenia ústavného súdu č. k. IV. ÚS 66/2019-16 zo 7. februára 2019). Uvedená skutočnosť je teda rovnako dôvodom na

odmietnutie tejto časti ústavnej sťažnosti ako zjavne neopodstatnenej podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde.

38. Nad rámec uvedeného sa ústavnému súdu žiada poznamenať, že z obsahu zápisnice o vykonaní domovej prehliadky zo 17. augusta 2021 vyplýva, že sa jej zúčastnil aj manžel sťažovateľky a jeho právna zástupkyňa, ktorá aj zastupovala sťažovateľku pri podaní ústavnej sťažnosti a ktorá požiadala o vydanie kópie predmetnej zápisnice. Napokon pri domovej prehliadke bola prítomná samotná sťažovateľka, ktorej bol doručený napadnutý príkaz okresného súdu, o čom svedčí aj doručienka, ktorá je súčasťou zápisnice o vykonaní domovej prehliadky. Pri domovej prehliadke boli zaistené listinné podklady obchodnej spoločnosti [REDAKOVANÉ], ktoré boli dobrovoľne vydané sťažovateľkou, a odňaté ďalšie listinné podklady, nosiče dát, ako o tom svedčia záznamy zo zápisnice o vykonaní domovej prehliadky, z čoho je potom možné v materiálnej rovine posudzovaného princípu proporcionality odvodiť opodstatnenosť jej vykonania.

39. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími procesnými návrhmi sťažovateľky, ktoré sú v nej uvedené.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. júna 2022

[REDAKOVANÉ]
predseda senátu